

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

ТЕЗИ

**II ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
ПОГЛЯД МОЛОДІ»**

**2 – 3 КВІТНЯ 2020 р.
м. Одеса**

виплату дивідендів та їх розмір за простими акціями законодавчо віднесені на розсуд загальних зборів акціонерного товариства, а розмір дивідендів за привілейованим акціями всіх класів визначається у статуті акціонерного товариства. Таким чином, сьогодні в Україні держава нехтує інтересами міноритарних акціонерів і не здійснює захист їх прав на отримання дивідендів по належних їм акціях. Користуючись законодавчими «прогалинами», власники контрольних пакетів акцій вітчизняних акціонерних товариств свідомо порушують права міноритарних акціонерів щодо участі у розподілі прибутку товариства і одержанні його частини (дивіденду).

Встановлюючи виплати дивідендів, керівництво корпорації найчастіше прагне забезпечити стабільність фінансового стану та курсу акцій. Задля цього більшість дивідендів виплачується за залишковим принципом, тобто оптимальна стратегія в дивідендній політиці полягає у нарахуванні дивідендів після того, як профінансовано всі можливі заходи для ефективного реінвестування прибутку. Реінвестування прибутку може також здійснюватися через викуп корпорацією власних акцій та дроблення акцій. Самовикуп акцій може підвищити ринкову ціну на акції корпорації і навіть збільшити ринкову капіталізацію. В окремих випадках викуп акцій може бути пов'язаний із продажем активів і скороченням податкових платежів. Дроблення акцій або випуск нових акцій на суму дивідендів здійснюються за умови високої вартості акцій на ринку, яка може перешкоджати зростанню обсягів операцій з акціями на ринку.

Однією з країн Східної Європи, яка має найбільшу кількість акціонерних товариств є Україна, це стало можливим через масову приватизацію у дев'яностих роках та недавню моду на акціонерні товариства, переважно закритого типу. На ринках економічно розвинених держав, дивідендна політика відіграє важливу роль формує рівень інвестиційної привабливості компанії. Проте на українському ринку дивідендна політика майже не працює, у зв'язку з чим виникає потреба у додатковому дослідженні процесу її формування і реалізації конкретних заходів з удосконалення управління дивідендною політикою на вітчизняних підприємствах.

Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О.В.

Література:

1. Спільник І. В. Аналітичне підґрунтя формування дивідендної політики / І. В. Спільник, О. М. Загородна // Економічний аналіз. – 2014. – Т. 15(2). – С. 79 – 92.
2. Меренкова Л.О. Типи дивідендної політики підприємства та їх особливості / Л.О. Меренкова // Ефективна економіка. – 2016. – №12. – С.

ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ В СИСТЕМУ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ АПК

Каплун В.М. студ. СВО “Бакалавр” ф–ту ММіЛ

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Сучасна система управління як інновація має ті ж особливості, які властиві будь-якому нововведенню. По-перше, зміни у системі управління АПК

спрямовані на вирішення певних проблем у відповідності зі стратегією розвитку фірми; по-друге, визначити остаточний результат, до якого вони можуть призвести, заздалегідь неможливо.

У процесі свого розвитку система АПК проходить усі стадії, що характерні для інноваційного процесу. І хоча не існує стандартних форм побудови системи (кожна система окремої фірми є по-своєму унікальна), необхідно відмітити, що управління сільськогосподарськими підприємствами вимагає від керівників всіх ієрархічних рівнів врахування специфіки аграрної галузі, яка, в свою чергу, визначає особливості функціонування і розвитку цих підприємств.

Сфера сільського господарства як об'єкт управління дуже складна. І це пов'язано не тільки з критичним станом сільського господарства у даний час. Існує низка важливих і значимих особливостей сільського господарства, які більшою мірою визначають особливості управління аграрними підприємствами. В основі нової концепції системного управління організацією лежить прагнення забезпечити успішне функціонування організаційної системи підприємства в довгостроковій перспективі.

Наприклад, еволюція функцій управління підприємством призвела до трансформації планування окремих аспектів в комплексне програмно-цільове планування, управління збутом і продажами – у маркетинг, бухгалтерський і виробничий облік – у систему контролю і регулювання. Основну тенденцію нововведень в системі управління можна визначити як інтегрування на основі комплексного підходу.

Однією з передумов успішного ведення бізнесу в будь-якій сфері (в тому числі і аграрній) є забезпечення взаємоузгодженої діяльності управлінського персоналу при виконанні адміністративної, регулюючої, контрольної, інформаційної, маркетингової, господарської функцій та створенні належних умов праці, комунікацій за допомогою ефективного управління допоміжними службами підприємств.

Головною стратегічною лінією в модернізації управління повинен бути курс на вдосконалення всієї системи управління, а не її окремих частин. Іншим важливим елементом стратегії вдосконалення є вибір напрямку руху при зміні системи управління. Тут можуть бути два можливих шляхи.

По-перше, впровадження ідей наукового напрямку в свідомість середнього командного складу підприємства, з тим щоб вони спонукали своє керівництво до активних дій в області зміни систем і методів управління. Це модернізація знизу вгору.

По-друге, впровадження ідей наукового напрямку в свідомість вищого керівництва підприємства, з тим щоб воно особистим прикладом і активним впливом проводило їх потім зверху донизу.

Перший шлях пов'язаний з тривалим періодом еволюції поглядів і не може привести до скільки-небудь значних результатів.

Представляється більш ефективним другий шлях. У першу чергу, очевидно, слід змінити погляди на методи управління, науку і нову техніку, які

надають сильний вплив на всі рівні управління підприємством, у тому числі дирекцію.

Інновації в системі управління повинні бути розроблені в ході організаційного проектування. Пропозиції повинні бути згруповані:

- структура управлінського апарату;
- процеси управління;
- організація праці ІТП і службовців;
- документація та документообіг;
- методи управління;
- технічні засоби.

На сучасному етапі діяльності менеджери аграрних підприємств повинні не тільки добре знати технологію, техніку й економіку виробництва, але й передусім досконало володіти «технологією» управління персоналом. В умовах ринкової економіки змінюються і завдання, що стоять перед наукою управління. Вона повинна розробляти методи і технології управління, а також структури і форми його організації, що забезпечують найкраще використання особливостей сучасного аграрного виробництва для систематичного підвищення його ефективності.

Науковий керівник: к.е.н., доц. Корсікова Н.М.

Література:

- 1.Рябенко Г.М. Бондаренко І.Д. Управління діяльністю аграрних підприємств. Глобальні та національні проблеми економіки. Випуск 13, 2016. С. 356-358.
2. Мельников В.П. Дослідження систем управління. 2014

ЛОГІСТИЧНІ КОНЦЕПЦІЇ ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ РИНКУ ХЛІБОБУЛОЧНИХ ВИРОБІВ

Чубук А.О. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ,

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Логістика набуває все більшого значення для стабільної та ефективної роботи підприємства, забезпечення його конкурентоспроможності. У найбільш узагальненому розумінні логістику визначають як теорію і практику управління матеріальними та інформаційними потоками, які забезпечують досягнення загальних цілей фірми за найменших витрат ресурсів. Логістика передбачає планування, організацію і контроль руху матеріальних та інформаційних потоків в просторі і в часі на шляху від первинного джерела сировини і матеріалів, внутрішньофірмової їх переробки до виготовлення готової продукції і доведення її до споживача.[1]

Відповідно до одного із найзагальніших визначень, логістика є теорією і практикою управління матеріальними потоками. Вона базується на чіткій взаємодії попиту, поставок, виробництва, транспортування і розподілу продукції. Логістика починається з первинних джерел сировини або вироблення напівфабрикатів, продовжується в обігу матеріалів і напівфабрикатів у рамках виробничого процесу підприємства і завершується доставкою готової продукції споживачу для досягнення економічних цілей підприємця.

- Одеський технічний коледж ОНАХТ, м. Одеса
 Науковий керівник – викладач вищої категорії Коваленко Н.С.
69. ОРГАНІЗАЦІЯ ЯК СКЛАДНА ВІДКРИТА СИСТЕМА ТА ОБ'ЄКТ
 УПРАВЛІННЯ
 Іванченко Т.В. студ. СВО “Магістр” ф–ту ММіЛ
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 171
 Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О. В.
70. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ЗА ЯКОСТЮ ПРОЕКТУ
 Мазур К.С. студ. СВО “Магістр” ф–ту ММіЛ
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 173
 Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О.В.
71. ЖИТТЄВИЙ ЦИКЛ ОРГАНІЗАЦІЇ: ПОНЯТТЯ ТА СТАДІЇ
 РОЗВИТКУ
 Карамаврова М.А., студ. СВО «Магістр» ф-ту ММіЛ
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 175
 Науковий керівник – д.е.н., проф. Ніколюк О.В.
72. ФОРМУВАННЯ ДИВІДЕНДНОЇ ПОЛІТИКИ АКЦІОНЕРНОГО
 ТОВАРИСТВА
 Недільський Ю.Я. студ. СВО “Магістр” ф–ту ТТХПіПБ
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 178
 Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О.В.
73. ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ В СИСТЕМУ
 УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ АПК
 Каплун В.М. студ. СВО “Бакалавр” ф–ту ММіЛ
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 179
 Науковий керівник: к.е.н., доц. Корсікова Н.М.
74. ЛОГІСТИЧНІ КОНЦЕПЦІЇ ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ РИНКУ
 ХЛІБОБУЛОЧНИХ ВИРОБІВ
 Чубук А.О. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ,
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 181
 Науковий керівник – к.е.н., доц. Дроздова В.А.
75. КОРПОРАТИВНА КУЛЬТУРА ЯК ЧИННИК СУЧАСНОГО
 Крисанов О.Л. студ. СВО “Магістр” ф–ту ТТХПіПБ
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 183
 Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О.В.
76. СИСТЕМА КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В ЯПОНІЇ:
 ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ
 Проданова Г.О. студ. СВО “Магістр” ф–ту ММіЛ
 Одеської національної академії харчових технологій, м. Одеса 185
 Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О. В.
77. СУТНІСТЬ, ПРИЧИНИ ТА ВИДИ КОНФЛІКТІВ В СИСТЕМІ
 УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
 Студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ, Древова В.В.
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 187
 Науковий керівник: к.е.н., доц. Козак К.Б.